

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 24.07.1985, sp. zn. 2 Tzf 3 /85, ECLI:CZ:NS:1985:2.TZF.3 .1985.1

Číslo: 17/1986

Právní věta: Rozhodujícím dnem pro aplikaci ustanovení § 36 Tr. zák. je deň vyhlásenia nového rozsudku, ktorým sa ukladá trest rovnakého druhu. K tomuto dňu nesmie novo ukladaný trest spolu s dosiaľ nevykonaným trestom rovnakého druhu uloženým skorším rozsudkom presahovať najvyššiu výmeru dovolenú zákonom pre daný druh trestu. Ak sa ukladá novým rozsudkom trest odňatia slobody, za trest rovnakého druhu uložený skorším rozsudkom v zmysle § 36 Tr. zák. treba považovať aj trest nápravného opatrenia, ktorý bol v dobe vyhlásenia nového rozsudku právoplatne premenený na trest odňatia slobody.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 24.07.1985

Spisová značka: 2 Tzf 3 /85

Číslo rozhodnutí: 17

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest další

Předpisy: 140/1961 Sb. § 36 141/1961 Sb. § 256

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbirkový text rozhodnutí:

Č. 17/1986 sb. rozh.

Rozhodujícím dnem pro aplikaci ustanovení § 36 Tr. zák. je deň vyhlásenia nového rozsudku, ktorým sa ukladá trest rovnakého druhu. K tomuto dňu nesmie novo ukladaný trest spolu s dosiaľ nevykonaným trestom rovnakého druhu uloženým skorším rozsudkom presahovať najvyššiu výmeru dovolenú zákonom pre daný druh trestu.

Ak sa ukladá novým rozsudkom trest odňatia slobody, za trest rovnakého druhu uložený skorším rozsudkom v zmysle § 36 Tr. zák. treba považovať aj trest nápravného opatrenia, ktorý bol v dobe vyhlásenia nového rozsudku právoplatne premenený na trest odňatia slobody.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR z 24. 7. 1985 sp. zn. [2 Tzf 3 /85.](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor ČSSR, Najvyšší súd ČSSR zrušil uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 20. októbra 1982 sp. zn. 1 To 95/82, pokiaľ ním bolo

zamietnuté odvolanie obvineného A. R. proti rozsudku Mestského súdu v Bratislave z 9. júla 1982 sp. zn. 1 T 9/82 aj proti výroku o treste odňatia slobody, zrušil ďalej cit. rozsudok Mestského súdu v Bratislave vo výroku o treste vo výroku o uložení ochranného dohľadu a sám rozhodol tak, že podľa § 219 tr. zák., § 42 ods. 1 a § 36 Tr. zák. uložil obvinenému A. R. trest odňatia slobody v trvaní 14 rokov a 9 mesiacov, zaradil ho pre výkon tohto trestu do tretej nápravno-výchovnej skupiny a na jeden rok do zostrenej izolácie. Ďalej mu umožnil ochranný dohľad na dobu troch rokov.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Mestského súdu v Bratislave z 9. júla 1982 sp. zn. 1 T 9/82 bol obvinený A. R. uznaný za vinného z trestného činu vraždy podľa § 219 Tr. zák., ktorý spáchal ako zvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 písm. a) Tr. zák. tak, že 13. 10. 1980 v Bratislave - Podunajských Biskupiciach v popoludňajších hodinách v hostinci zvanom „Kukuričák“ sa pohádal so svojou družkou L. H. a vyhrážal sa jej, že ju zabije. Po odchode z hostinca asi o 21.00 hod. na Kazanskej ul. v Bratislave - Podunajských Biskupiciach pred domom č. 14 pod vplyvom alkoholu a v návale hnevu a žiarlivosti odtrhol z plotu drevenú latu a s úmyslom L. H. usmrtiť, bil ju touto latou a spôsobil jej mnohoraké poranenia v oblasti čela, hrudníka, brucha, na predných plochách stehien a údermi do hlavy v oblasti čela a spánku jej spôsobil krvácanie do spodiny lebečnej, v dôsledku ktorého zomrela. Tohto činu sa obvinený dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava - vidiek sp. zn. 1 T 198/65 z 28. 12. 1965 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 To 16/66 z 15. 2. 1966 bol odsúdený pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní piatich rokov, ktorý vykonal, a rozsudkom Okresného súdu Bratislava - vidiek sp. zn. 1 T 49/71 z 19. 4. 1971 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 To 244/71 z 2. 6. 1971 bol odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov, ktorý taktiež vykonal.

Za trestný čin vraždy podľa § 219 Tr. zák. bol obvinený A. R. odsúdený podľa § 219 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní pätnásť rokov. Podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák. bol pre výkon tohto trestu zaradený do tretej nápravno-výchovnej skupiny a podľa § 39a ods. 4 Tr. zák. bol zaradený do zostrenej izolácie na dobu jedného roka.

Podľa § 4 ods. 1 a § 3 ods. 1 zák. č. 44/1973 Zb. bol obvinenému uložený ochranný dohľad na dobu troch rokov.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bol zaviazaný nahradiť finančnému odboru Obvodného národného výboru Bratislava II regresnú náhradu vo výške 20 000,- Kčs a poškodenej M. R., bytom v Bratislave, Lotyšská 28 škodu vo výške 1183,50,- Kčs. Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. bola táto poškodená so zvyškom svojho nároku odkázaná na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie iba obvinený A. R. Jeho odvolanie Najvyšší súd SSR zamietol podľa § 256 Tr. por. uznesením z 20. októbra 1982 sp. zn. 1 To 95/82 ako neodôvodnené.

Proti tomuto právoplatnému uzneseniu Najvyššieho súdu SSR podal generálny prokurátor Československej socialistickej republiky sťažnosť pre porušenie zákona v prospech obvineného A. R. Vytýkal, že týmto uznesením, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného v ustanoveniach § 256 a § 2 ods. 5 Tr. por. a v ustanovení § 36 Tr. zák. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava - vidiek sp. zn. 1 T 5/76 z 26. 3. 1976, ktorý sa stal právoplatným 9. 6. 1976, bol obvinený A. R. odsúdený za prečin proti majetku v socialistickom a v osobnom vlastníctve podľa § 3 ods. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Zb. na trest nápravného opatrenia v trvaní šiestich mesiacov so zrážkou 10 z odmeny za prácu. Obvinený A. R. tento trest nevykonal, pretože buď vôbec nepracoval, alebo pracoval len krátky čas u rôznych zamestnávateľov. Preto Okresný súd Bratislava - vidiek uznesením z 30. 6. 1981, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23. 11.

1981, uvedený trest nápravného opatrenia premenil podľa § 45 ods. 2 tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov, pričom obvineného zaradil do druhej nápravno-výchovnej skupiny. Tento trest obvinený do vyhlásenia rozsudku Mestského súdu v Bratislave sp. zn. 1 T 9/82 z 9. júla 1982 ani sčasti nevykonaný. Mestský súd v Bratislave preto zrušil zákon v ustanovení § 36 Tr. zák., keď obvinenému uložil trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov, ktorý bol obvinenému uložený predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Bratislava - vidiek, teda prevyšuje najvyššiu výmeru dovolenú zákonom pre trest odňatia slobody (§ 36 a § 39 ods. 1 Tr. zák.). Pri správnom použití zákona mohol Mestský súd v Bratislave uložiť obvinenému trest odňatia slobody maximálne v trvaní štrnásti rokov a deviatich mesiacov. Ustanovenia § 36 Tr. zák. platí i v prípade ukladania ďalšieho trestu odňatia slobody za situácie, keď skorším rozsudkom bol pôvodne uložený trest nápravného opatrenia, ktorý však bol neskôr premenený na trest odňatia slobody.

Mestský súd v Bratislave preto porušil zákon v ustanovení § 2 ods. 5 Tr. por., keď nezažadoval spis Okresného súdu Bratislava - vidiek sp. zn. 1 T 5/76 a nezistil, že trest uložený týmto rozsudkom, neskôr právoplatne premenený na trest odňatia slobody, nebol dosiaľ vykonaný. Najvyšší súd SSR potom porušil zákon v ustanovení § 256 Tr. por., keď chybu súdu prvého stupňa nenapravil.

Najvyšší súd ČSSR preskúmal podľa § 267 ods. 1 Tr. por. na podklade sťažnosti pre porušenie zákona správnosť výroku napadnutého rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon bol porušený. Výrok o vine a výrok o náhrade škody v rozsudku Mestského súdu v Bratislave zodpovedá vykonaným dôkazom a zákonu. Nedostatky, ktoré vytkol Najvyšší súd ČSSR vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 2 Tzf 1/82 zo 7. apríla 1982, boli v novom konaní odstránené. Najvyšší súd SSR preto správne nepovažoval odvolanie obvineného v tomto smere odôvodnené.

Výrokom o treste bol však porušený zákon. Podľa § 36 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s dosiaľ nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom presahovať najvyššiu výmeru dovolenú Trestným zákonom pre tento druh trestu. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody sa ukladá najviac na pätnásť rokov. Len v prípade, že jedným z takto ukladaných trestov je výnimočný trest odňatia slobody nad 15 až do 25 rokov v zmysle § 29 ods. 3 Tr. zák., rozumie sa najvyššou výmerou trestu odňatia slobody doba dvadsaťpäť rokov. O takýto prípad však nejde.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava - vidiek sp. zn. 1 T 5/76 vyplýva, že rozsudkom tohto súdu z 26. marca 1976, ktorý sa stal právoplatným 9. júna 1976, bol obvinený A. R. odsúdený za prečin proti majetku v socialistickom a v osobnom vlastníctve podľa § 3 ods. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Zb. na trest nápravného opatrenia v trvaní šiestich mesiacov. Obvinený tento trest nevykonaný a uznesením toho istého súdu z 30. júna 1981, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4. júla 1981 (nesprávne vyznačená dňom 23. 11. 1981), bol trest nápravného opatrenia premenený na trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov. Tento trest nebol dosiaľ ani sčasti vykonaný a jeho výkon nezanikol ani z iného zákonného dôvodu (premlčaním, na základe amnestie prezidenta republiky).

Rozhodujúcim dňom pre aplikáciu ustanovenia § 36 Tr. zák. je deň vyhlasovania nového rozsudku, ktorým sa ukladá trest rovnakého druhu. K tomuto dňu nesmie novo ukladaný trest spolu s dosiaľ nevykonaným trestom rovnakého druhu uloženým skorším rozsudkom presahovať najvyššiu výmeru dovolenú zákonom pre daný druh trestu, v danom prípade pätnásť rokov odňatia slobody. Ak Mestský súd v Bratislave uložil obvinenému trest odňatia slobody v trvaní pätnástich rokov za situácie, keď trest nápravného opatrenia uložený skorším rozsudkom a neskôr právoplatne premenený na trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov nebol ani sčasti vykonaný, porušil zákon v ustanovení § 36 Tr. zák. Možno súhlasiť so sťažnosťou pre porušenie zákona, že za trest rovnakého druhu uloženým skorším rozsudkom v zmysle § 36 Tr. zák. treba považovať aj trest nápravného opatrenia, ktorý bol v dobe vyhlasovania nového rozsudku, ktorým sa ukladá trest odňatia slobody,

právoplatne premenený na trest odňatia slobody.

Najvyšší súd SSR porušil zákon v ustanovení § 256 Tr. por., keď odvolanie obvineného zamietol ako neodôvodnené aj pokiaľ smerovalo proti výroku o treste.